

På den anden side vil man ikke udtale sig imod, at der udover den gældende hovedregel som supplerende regel indføres een fast promillegrænse under visse nærmere omstændigheder. Dette må ses på baggrund af, at indtagelse af spiritus før kørsel er en fareforøgende omstændighed, og at den pågældende bør bære risikoen for, at den tilfældige grænse ikke overskrides.

Skal en fast grænse indføres, er foreningen mest tilbøjelig til at foreslå den fastlagt ved 1 0/00, men man har dog ikke væsentlige indvendinger imod, at den bestemmes ved 0,8 0/00, navnlig hvis man regner med en fejlmargen på 0,10 eller 0,15 0/00.

Forudsætningen for, at dommerforeningen ikke vil fremsætte indvendinger imod en fast promilleregulering, er imidlertid, at overtræderen fortsat idømmes frihedsstraf og frakendes førerbeviset.

Man vender sig stærkt mod kriminalisering ved lavere alkoholkoncentration i blodet end 0,8 0/00. Den meget ringe risiko for opdagelse, hvorved overtrædere vil blive ramt i flæng, forringer præventionen, hvis alene bødestraf anvendes, medens det omvendt må forekomme for rigoristisk at ramme en overtræder med meget lav promille med frihedsstraf og førerbevisfortabelse.

Med en fast grænse på 0,8 0/00 eller på 1 0/00 vil der næppe, dersom en rimelig sikkerhedsmargin iagttages ved tiltalerejsning, kunne rejses kritik imod, at der ikke sker tilbageberegning af den på undersøgelsestidspunktet konstaterede promille.

Man finder ikke, at der er tilstrækkelig anledning til at skærpe de nugældende regler for kørsel med knallert, ligesom man ikke finder, at kriminaliseringen af overladelse af køretøj til en spirituspåvirket fører bør knyttes til en fast promilleregulering.

Hvis der fastsættes en enkelt promillegrænse på ikke under 0,8 0/00, bør behandlingen af sagerne fortsat ske ved domsmænd. Skulle der derimod blive fastsat en lavpromillegrænse med bødestraf som almindelig sanktion, bør disse sager som andre politisager behandles uden medvirken af domsmænd, medmindre der påstås frihedsstraf eller frakendelse af førerbevis.

2. *Præsidenten for Østre landsret:* Der er blandt landsrettens dommere enighed om, at man stærkt må tage afstand fra en pro-

millegrænse ved 0,5 0/00, idet man her kan tiltræde dommerforeningens begrundelse, jfr. ovenfor.

Et flertal af rettens dommere finder det forsvarligt at lægge en promilleregulering med 0,8 0/00 til grund for selvstændig kriminalisering, idet man herved lægger vægt på, at en sådan regel, således som den tænkes praktiseret (med en sikkerhedsmargin på 0,15 0/00 og med tilbageberegningpromille på 0,10 0/00 pr. time), næppe vil medføre kriminalisering i væsentligt større omfang end efter gældende praksis, at den giver mulighed for nogen forenkling af sagsbehandlingen, og at den er i overensstemmelse med udviklingen i en række andre lande. Man kan tiltræde, at det, der kriminaliseres, er indtagelsen af et sådant kvantum alkohol, at det må påregnes under eller efter kørslen at medføre den fastsatte alkoholkoncentration i blodet.

Et mindretal af rettens dommere har ikke ment på det foreliggende grundlag at kunne tage endelig stilling til betænkningens forslag. Man finder, at der forinden bør indhentes en fornyet udtalelse fra retslægerrådet om spørgsmålet om tilbageberegning, herunder specielt for de tilfælde, hvor spiritussen er indtaget samtidig med eller kort efter et måltid.

Retten finder ikke, at den ovennævnte sikkerhedsmargin på 0,15 0/00 og tilbageberegningpromille på 0,10 pr. time bør lovfastes.

Det er rettens opfattelse, at domsmænd bør medvirke i de her omhandlede sager. Skulle der blive gennemført en 0,5 promilleregulering alene sanktioneret med bødestraf, vil det dog være rimeligt, om sager af denne art behandles som politisager.

Retten har i øvrigt ikke bemærkninger til kommissionens forslag.

3. *Præsidenten for Vestre landsret:* Udtaler sig imod den foreslåede kriminalisering af en promille på 0,50 - 0,79.

Blandt rettens dommere er det derimod den overvejende opfattelse, at man kan anbefale indførelsen af en fast promillegrænse ved 0,8 0/00.

Der er endvidere enighed om, at alle sager, hvori der nedlægges påstand om frakendelse af førerretten, fortsat bør behandles under medvirken af domsmænd, og at dette